

Altın Cırcır Böceđi

Yavuz DEMİRKIRAN

Altın Cırcır Böceđi

Yavuz DEMİRKİRAN

Papatyaların dans ettiđi güneřli bir ayırda, Jasper adında minik bir cırcır böceđi yařardı. Parlak zümrüt yeřili bir gövdesi, kocaman yuvarlak kehribar gözleri ve altın gibi parıldayan kanatları vardı. Küük kırmızı bir atkı ve meře palamudu kabuğundan yapılmıř bir řapka takardı. Her sabah kanatlarını birbirine sürterek müzik yapardı. ayırdaki kuřlar ona eřlik ederek cıvıldar, çekirgeler ayaklarını yere vururdu.

Jasper en neşeli şarkılarını çalmayı çok severdi. Bir gün, uykulu mavi çan çiçeklerinin yanında çalarken büyümlü bir şey oldu. Mavi çanlar sanki dinlemek için uyanıyormuş gibi yavaşça yapraklarını açtı. Jasper'ın gözleri kocaman açıldı. 'Bunu müziğim mi yaptı?' diye fısıldadı. Daha hızlı bir ezgi çaldı ve çiçekler sallanıp daha da açıldı.

Jasper en iyi arkadaşı uğur böceği Lottie'ye koştı. Lottie'nin yedi siyah benekli parlak kırmızı bir kabuğu ve sarı papatya yaprağından bir şalı vardı. Parlak mavi gözleri ışıldayarak dinledi. 'Jasper, müziğin özel bir armağan,' dedi. 'Bunu bütün çayırda paylaşmalısın!' Jasper başını salladı, antenleri heyecanla kıpırdadı. Herkes için çalmak için sabırsızlanıyordu.

Haber hızla yayıldı. Tüylü ve tombul yaban arısı Bernard, haberi çiçekten çiçeğe vızıldayarak taşıdı. Küçük kahverengi bir çantası vardı ve kalın bir bas sesiyle mırıldanıyordu. 'Konser! Konser!' diye gürledi. 'Jasper'ın müziği çiçekleri açtırıyor!' Böcekler neşeyle cıvıldaştı. Çiçeklerin en sık bittiği yerde, çayırdaki gündüz bir konser planladılar.

Ama ertesi sabah çayır farklı hissettirdi. Soğuk bir rüzgâr esti ve çimenleri gümüşü bir kırağı kapladı. Çiçekler yapraklarını sıkıca kapatmış, soğukta titriyordu. 'Olamaz,' diye fısıldadı Lottie. 'Kırağı çok erken geldi. Çiçekler açamayacak kadar üzgün.' Jasper'ın içi burkuldu. Müziği hep neşe getirirdi ama şimdi çiçekler kapalı ve gri görünüyordu.

Jasper en neşeli şarkısını çalmayı denedi ama çiçekler kapalı kaldı. Kırağı onları uykulu ve soğuk yapmıştı. 'Ne yapabiliriz?' diye sordu Bernard, tüylü gövdesi titreyerek. 'Çiçeklerin üzgün kalmasına izin veremeyiz,' dedi Lottie. Jasper altın kanatlarına baktı ve derin derin düşündü. Sonra kehribar gözleri parladı. 'Bir gece konseri yapacağız!' dedi. 'Kırağı buradayken çiçekleri müzikle ısıtacağız.'

Jasper ve Lottie, bilge yaşlı ağaç Dede Meşe'ye gitti. Gövdesi kalın ve budaklı, yüzü sevecen, sakalı gri likenden oluşuyordu. 'Dede,' dedi Jasper, 'kırağı yüzünden çiçekler kapandı. Müziğim onlara yardım edebilir mi?' Dede Meşe yapraklarını hışırdattı. 'Armağanının bir amacı var, küçük cırcır böceği. Tüm kalbinle çal, çiçekler sıcaklığı hissedecek.'

Jasper bütün böcek arkadaşlarını topladı. Lottie örümcekleri düzenleyip kırağıyı uzak tutacak yumuşak bir ipek tavan örmelerini sağladı. Bernard çayırın her köşesine uçup haberi vızıldadı. 'Bu gece gece konseri!' diye mırıldandı. 'En sıcak şarkılarınızı getirin!' Karıncalar çiy damlalarından minik fenerler getirdi. Ateş böcekleri sahneyi aydınlatmayı kabul etti. Herkes birlikte çalıştı, heyecanlı ve umutluydu.

Gece çökerken çayır kırağıyla pırıldadı. Çiçekler kapalı ve hareketsizdi. Böcekler etrafa toplandı, nefesleri küçük buhar bulutları oluşturuyordu. Jasper kırmızı atkısı dalgalanarak mantardan bir sahnede durdu. Arkadaşlarına baktı ve kendini cesur hissetti. 'Bu çiçekler için,' dedi. Kanatlarını birbirine sürttü ve çalmaya başladı.

Jasper yavaş ve sıcak bir ezgi çaldı. Ateş böcekleri yumuşakça parladı, karıncaların fenerleri pırıldadı. Bernard toprağı hafifçe titreten kalın bir bas çizgisi mırıldandı. Lottie sarı şalıyla sallandı. Çiçekler kıpırdamaya başladı. Minik bir kardelen yapraklarını araladı. Sonra bir çuha çiçeğı başını uzattı. Böcekler sevinçle nefeslerini tuttu.

Jasper daha hızlı çaldı, en neşeli şarkısını. Altın damarlı kanatları fener ışığında parıldadı. Çiçekler tek tek uyandı. Papatyalar kocaman açıldı, mavi çanlar sessizce çaldı, güller pembeleşti. Kırağı yapraklardan eridi. Bütün çayır ısıldıyor gibiydi. Lottie sevinçle bağırdı, Bernard neşeyle vızıldadı. 'İşe yarıyor!' diye haykırdılar.

Çiçekler her zamankinden daha parlak açtı. Müzikle sallandılar ve renkleri geceyi boyadı. 'Teşekkürler, Jasper!' der gibi şarkı söylediler. Böcekler alkışladı ve dans etti. Dede Meşe'nin derin sesi çayırın kenarından gürledi. 'Görüyor musun, küçük cırcır böceği? Yeteneğin başkalarına yardım etmek içindi. Kırağıya sıcaklık getirdin.' Jasper meşe palamudu şapkasının altında kızardı.

Herkes Jasper'ı alkışladı. Lottie ona sarıldı, Bernard havada beceriksizce bir takla attı. 'Çayırı kurtardın!' dediler. Jasper gülümsedi, kehribar gözleri parladı. 'Hepimiz kurtardık,' dedi. 'Bu, takım çalışması ve müziğin birlikteliğiydi.' Çiçekler başlarını salladı ve kırağı yok oldu. Çayır ışıık ve kahkahayla doldu.

O geceden sonra Jasper her dolunayda bir konser verdi. Çiçekler zamanında açtı ve çayır her zamankinden daha güzel büyüdü. Böcekler altın cırcır böceğini dinlemek için uzaklardan geldi. Jasper her zaman kırmızı atkısını ve meşe palamudu şapkasını taktı. Ve müziğinin paylaşılacak bir armağan olduğunu hiç unutmadı.

Dede Meşe hikâyeyi genç fidanlara anlattı. 'Özel bir yetenek dünyayı daha aydınlık yapabilir,' dedi. 'Ama onu arkadaşlara yardım etmek için kullandığında daha da güzel olur.' Jasper gülümsedi ve yumuşak, neşeli bir ezgi çaldı. Çiçekler yapraklarını açtı ve çayır sıcaklıkla ısıldadı. Herkes müziğin ve iyiliğin en soğuk kırağıyı bile eritebileceğini öğrendi.

Ve böylece, güneşli çayırda, Cırcır Böceği Jasper hâlâ altın kanatlarıyla çalışıyor. Çiçekler açıyor, böcekler dans ediyor ve kırağı asla uzun sürmüyor. Çünkü arkadaşlar birlikte çalıştığında ve bir yetenek paylaşıldığında, dünya daha sıcak, daha aydınlık bir yer olur. İşte bu da altın cırcır böceğinin hikâyesi.